

Kimlik İşlevleri Ölçeği: Türkçe Geçerlik ve Güvenirliği

İlkay DEMİR^a

İstanbul Üniversitesi

Öz

Bu çalışmanın amacı Kimlik İşlevleri Ölçeği Türkçe formunun üniversite öğrencileri üzerinde yapı, içerik geçerliği ve güvenirliliğini test etmektir. Kimlik işlevleri ölçeği, 15 maddeden ve beş boyuttan oluşan kendini değerlendirme stilinde bir ölçektir. Gerçekleştirilen açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri ölçeğin, özgün forma paralel olarak beş faktörlü bir yapı gösterdiğini doğrulamıştır. Ölçeğin içerik geçerliği, kuramsal olarak paralellik gösteren ölçeklerle ilişkileriyle kanıtlanmıştır. Kimlik işlevleri ölçeğinin Türkçe güvenirliliği iç tutarlık katsayıları, test-tekrar test değerleri ve madde-toplam korelasyonları sonuçlarıyla incelenmiştir. Çalışmanın bulguları Kimlik İşlevleri Ölçeğinin Türkiye'deki üniversite öğrencilerinde kimlik gelişiminin çeşitli işlevlerini değerlendirmek için kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir araç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler

Kimlik İşlevleri, Kimlik İşlevleri Ölçeği, Kimlik Kazanımı, Geçerlik-Güvenirlilik Çalışması.

Erikson'un (1959) bireyin psikososyal gelişim aşamalarını sekiz evre halinde tanımladığı gelişim modelinin her evresi, gelişimsel bir göreve ilişkin bir çatışma ve bu çatışmanın başarılı ve başarısız çözümlerinden oluşmaktadır. Buna göre, her bir evreye ait gelişimsel çatışmanın olumlu çözümü gelişimsel görevin başarıldığını, olumsuz çözümü ise görevin henüz tamamlanmadığını göstermektedir. Bu çerçevede Erikson (1950, 1968) kimlik gelişimini ergenlik döneminin temel gelişimsel görevi olarak tanımlamış ve kimlik kazanımının bireyin dünyadaki yeri ve yaşamdaki hedeflerini tanımlaması için önemini vurgulamıştır. Erikson'a (1968, s. 50) göre kimlik, bireyin kendisini zaman içerisinde bir süreklilik, tutarlılık ve benzerlik içinde algılamasıdır. Ona göre ergenler kimlik kazanımı sürecinde geçmiş gelişimsel deneyimleri ile şimdiki ilgi, ihtiyaç ve sorumluluklarını bütünleştirerek kendilerine özgü ve süreklilik gösteren bir kimlik

oluşturmaktadır. Diğer bir ifadeyle kimlik, çocukluk dönemi deneyimleri üzerine inşa edilmektedir (bu dönemdeki özdeşimler ve içselleştirmeler yoluyla) ancak, ergenlik dönemi boyunca söz konusu özdeşimlerin bir kısmı varlığını muhafaza ederken, diğer bir kısmı değişime uğramakta ya da tamamen kaybolmaktadır. Bu sürecin sonucunda çift kutuplu bir çözüm ortaya çıkmaktadır, bu kutupların bir ucunda başarılı kimlik kazanımı, diğer ucunda ise kimlik karmaşası yer almaktadır. Başarılı kimlik, tutarlılık ve kesinlik gösteren, sağlıklı bütünleştirilmiş bir yapıyı ifade etmektedir ve bu haliyle bireylere kişisel yönelim duygusu ve yaşamda amaç ve anlam sağlamaktadır. Diğer yandan kimlik karmaşası, gelecekteki yetişkin kimliğe temel olabilecek net ve tutarlı bir kimlik duygusundan, amaç ve yönelimden yoksun olmayı ifade etmektedir (Schwartz, 2001).

Marcia'nın (1966) kimlik statüsü paradigması, Erikson'un kimlik gelişimine ilişkin yaklaşımını davranışsal olarak tanımlamak ve araştırmak için geliştirilmiş ve araştırmacılar arasında en yaygın olarak kullanılan modellerden birini oluşturmuştur. Kimlik arayışı ve kimlik kazanımı (belirgin bir kimliğe bağlanım) arasındaki farklılıklara dayanarak Marcia (1966), dört temel kimlik statüsü tanımlamıştır. Ergenlerin bu dört statüden hangisi içerisinde yer aldıklarına, kimlik arayışının bu

^a Dr. İlkay DEMİR, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık alanında Yardımcı Doçenttir. Ergenlik dönemi kimlik kazanımı süreci ve bu süreci etkileyen ekonomik, kültürel ve bağlamsal faktörlerin yanı sıra, gençlerin toplumsal katılımı ilgi alanları arasındadır. İletişim: İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Ek Bina-II, Müskile sk. No:1, Vefa-Eminönü. Elektronik posta: demiri@istanbul.edu.tr. Tel: +902124400000/26068.

lanup bulunmaması ve ergenin yaptığı seçimlere bağlanıp bağlanmamasına göre belirlenmektedir. Buna göre arayış (bunalım) süreci bir benlik duygusu arayışı olarak tanımlanırken, bağlanım süreci belirli bir tutum ve davranış kalıbına bağlanma ve bir tür istikrar olarak tanımlanmıştır. Bu tanımlamadan yola çıkarak dört kimlik statüsü şu biçimde sınıflandırılabilir: Başarılı Kimlik belirgin inanış, değer ve amaçlara bağlanma ile karakterize olmaktadır; Moratoryum, henüz belirgin bağlanımları olmayan ancak arayış sürecindeki bireyleri ifade etmektedir; İpotekli kimlik, belirgin inanış, değer ve amaçlara güçlü bir bağlanım yaşayan bireyleri ifade etmektedir, ancak söz konusu bağlanım bireysel bir arayış ve çabanın sonucu olmak yerine, yetişkin değer ve rollerine itaat ve uyum sonucunda ortaya çıkmaktadır. Son olarak Kimlik Karmaşası, kimlik arayışı içinde olmayan ve herhangi bir inanış, değer ve amaca bağlanım gerçekleştirmediği olan bireyleri ifade etmektedir (Marcia, 1966).

Kimlik statüleri modeli kimlik araştırmacıları arasında yaygın olarak kullanılmasına karşın, sıklıkla Erikson'un özgün kimlik kazanımı kavramsallaştırmasına sınırlı bir açıklama sunması, kültürlerarası geçerliliğinin yetersizliği ve kimlik kazanımı sürecine etki eden sosyal faktörleri göz ardı etmesi gibi eleştirilere maruz kalmıştır (e.g., Côté ve Levine, 1988; van Hoof, 1999). Söz konusu eleştirilerin bir sonucu olarak Erikson'un kimlik kazanımı paradigmasını genişletmek ve farklı bakış açılarıyla zenginleştirmek amacıyla çok sayıda kimlik modeli öne sürülmüştür. Bu kimlik modellerinden biri olan Adams ve Marshall'ın (1996) kimlik kavramsallaştırması, kimliği birey için psikolojik işlevleri açısından ele almış ve ergenlik dönemindeki kimlik kazanımı sürecine odaklanan çalışmalar için etkili bir model oluşturmuştur.

Marcia'nın (1966) kimlik yaklaşımından hareketle Adams ve Marshall (1996, s. 433), tanımlanan dört kimlik statüsünün ergenleri kimlik yapılanması sürecindeki aktif ya da pasif rolleri ekseninde farklılaştırdığını öne sürmektedir. Onlara göre, kimliğin aktif biçimde yapılandırılması bireyin kim olduğunu anlamak için daha fazla bilişsel çabaya başvurması anlamına gelmektedir ve başarılı kimlik ile moratoryum statülerinde karşılığını bulmaktadır. Kimliğin pasif biçimde yapılanması ise, bireyin kim olduğunu anlamak için daha fazla model alma ve özdeşleşmeye başvurması anlamına gelmektedir ve kimlik karmaşası ile ipotekli kimlikte karşılığını bulmaktadır. Adams ve Marshall (1996), kimli-

ği birey için çeşitli psikolojik işlevleri olan karmaşık bir içsel sistem olarak ele almıştır. Buna göre, kimliğin beş temel psikolojik işlevinden söz edilmektedir (Adams ve Marshall, 1996, s. 433; Serafini ve Adams, 2002): (i) Bireyin kim olduğunu anlamasını sağlayan bir yapı sunmak: Kimlik bireye özerk ve biricik oluşuna dair farkındalık sağlamaktadır, söz konusu farkındalık ise kendinden emin olma duygusu ve benlik saygısı sağlayan bir yapı sunmaktadır. (ii) Çeşitli bağlar, değerler ve amaçlar aracılığıyla anlam ve yön duygusu sunmak: Kimlik bireyin davranışlarını yönlendirebileceği ya da kontrol edebileceği bir zemin sağlamaktadır. (iii) Bireysel kontrol duygusu sunmak: Kimlik bireye bağımsız olarak kendini ifade etme yeteneği, özgür irade ve özerklik duygusu sağlamaktadır. (iv) Değerler, inançlar ve düşünceler arasında tutarlılık, süreklilik ve uyum duygusu sunmak: Kimlik bireye zaman içinde kendisiyle ilgili bir senteze varma ve uyum becerisi sunmaktadır, bu da bireyin kendinden hoşnut olma duygusunu sağlamaktadır. (v) Gelecekle ilgili olasılıklar ve seçeneklere yönelik bir farkındalık sunmak: Kimlik bireye potansiyelini gerçekleştirmek için fırsat veren bir gelecek yönelimi sağlamaktadır.

Serafini ve Adams'a (2002, s. 365) göre kimliğin bu işlevleri, "olabilecek en uygun kimlik duygusu" olarak tanımlanabilir. Ergenlik dönemindeki bireylerle yapılan çok sayıda araştırmayı analiz eden Adams ve Ethier (1999'dan akt., Serafini ve Adams, 1992, s. 363) kimliğin yukarıda tanımlanan her bir işlevinin bireyler için anlamını ortaya koymuştur. Buna göre, kimliğin ilk işlevi (yapı sağlamak) yüksek benlik saygısı, kendini kabul, olumlu benlik ve beden algısı ile ilişkili olarak ortaya çıkmaktadır; kimliğin ikinci işlevi (amaç sağlamak) bağlanma, öz yönetim ve hedef yönelimi ile ilişkilidir; kimliğin üçüncü işlevi (kontrol duygusu sağlama) güçlü bir özgür irade ve genele uyma konusundaki baskılara direnme ile ilişkilidir; kimliğin dördüncü işlevi (uyum duygusu sağlama) sosyal ve akademik alanlarda uyum ile ilişkilidir ve son olarak kimliğin beşinci işlevi (gelecek yönelimi sağlama) akademik başarı, gelecek kariyer hedefleri, geleceğe yönelik kararlılık ve azim ile ilişkili olarak ortaya çıkmaktadır.

Önerilen beşli modeli temel alarak Serafini ve Adams (2002) ve daha sonra Serafini, Maitland ve Adams (2006) kimliğin işlevlerini ölçmek amacıyla bir ölçüm aracı geliştirmiştir. Yukarıda değinilen beş temel boyuttan oluşan ölçek, sağlıklı bütünleşmiş, başarılı bir kimlik kazanımının bireyler için

ne gibi psikolojik işlevler gördüğünü ortaya koymayı amaçlamaktadır. Serafini ve Adams (2002, s. 365) kimliğin işlevlerini ölçmeye yönelik bir psikometrik aracın geliştirilmesi gerekçesini, mevcut olan çok sayıda ölçme aracının kimlik gelişimi sürecinin sonuçları hakkında yeterince bilgi verememeleri olarak ifade etmiştir. Bu durumun bir sonucu olarak Kimlik İşlevleri Ölçeği (KİÖ) ile, başarılı bir biçimde yapılandırılmış kimlik duygusunun bireye sağlayacaklarının neler olduğunun ölçülmesi amaçlanmaktadır. Diğer bir ifade ile, Kimlik İşlevleri Ölçeği kimlik gelişimi sürecinin kendisinden ziyade, kimlik kazanımının sonuçlarına odaklanmaktadır. Söz konusu sonuçlar kimliğin işlevleri olarak tanımlanmakta ve bireye yapı, uyum, gelecek yönelimi, amaç ve bireysel kontrol duygusu sağlamaktadır. Diğer yandan, kimlik kazanımı görevi orta ergenlik yılları boyunca önem kazanan bir gelişimsel görev olsa da, geç ergenlik dönemindeki bireyler de kimlik kazanımı görevi ve sonuçlarıyla karşı karşıyadır (Erikson, 1968). Kimlik kazanımı özellikle değerler, gelecek planları ve seçimleri gibi alanlarda orta ergenlik döneminden çok, geç ergenlik dönemi boyunca önem kazanmaktadır (Arnett, 2000; Erikson, 1968; Rindfuss, 1991). Bu gerekçeyle ölçeğin özgün formu üniversite öğrencilerinden oluşan bir katılımcı grubuyla sınanmıştır.

Ergenlik dönemi kimlik kazanımı süreci Türkiye'de de uzun zamandır önemli çalışma başlıklarından birini oluşturmaktadır. Türkiye'de kimlik araştırmaları; kimlik statüleri (e.g., Çakır ve Aydın, 2005; Dereboy, Dereboy, Sevinçok ve Kaynak, 1999; Eryüksel, 1987), kimlik stilleri (e.g., Çelen ve Kuşdil, 2009; Derelioğlu ve Demir, 2007) ve kimlik yönelimleri (e.g., Carpenter ve Karakitapoğlu-Aygün, 2005; Coşkun, 2004) gibi çeşitli kavramsal modeller çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Ancak, başarılı bir kimlik kazanımının birey için olumlu psikolojik sonuçlarını –başa çıkma, özyeterlik, psikolojik iyi oluş gibi- ortaya koyan çeşitli araştırmaların varlığına karşın (e.g., Demir, Dereboy ve Dereboy, 2009; Eryiğit ve Kerpelman, 2009; Karakitapoğlu-Aygün, 2004; Kumru ve Thompson, 2003), kimlik kazanımının psikolojik sonuçlarını doğrudan ölçen bir ölçme aracı bulunmamaktadır. Bu durumdan hareketle çalışma, Serafini ve arkadaşları (2006) tarafından geliştirilen Kimlik İşlevleri Ölçeğinin (KİÖ) Türkçe versiyonunun psikometrik özelliklerinin test edilmesi ve başarılı bir biçimde bütünleşmiş kimliğin geç ergenlik dönemindeki bireyler için sonuçlarını test edebilecek bir ölçeğin Türkçe'ye kazandırılması amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem

Örneklem

Katılımcılar, 2009-2010 bahar döneminde İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesinin çeşitli bölümlerinde öğrenim gören lisans öğrencileri arasından tesadüfi örnekleme yöntemi ile seçilmiş olan 224 (118 kadın, 106 erkek) lisans öğrencisinden oluşmuştur. Katılımcıların yaşları 18 ile 23 (\bar{x} = 19.98) arasındadır ve %32.6'sı Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, %16.1'i Sosyal Bilgiler Öğretmenliği, %18.3'ü Türkçe Öğretmenliği, %14.3'ü Matematik Öğretmenliği ve %18.8'i İngilizce Öğretmenliği programlarına devam etmektedir.

Ölçeğin benzer ölçekler geçerliği ikinci bir katılımcı grubuyla test edilmiştir. Benzer ölçekler geçerliğinin test edildiği katılımcı grubu, 2009-2010 öğretim yılı bahar döneminde İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesine devam eden ve tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 350 üniversite öğrencisinden (247 kadın, 103 erkek) oluşmuştur. Katılımcıların yaşları 18 ile 25 arasındadır (\bar{x} (yaş) = 20.87). Katılımcıların % 39.71'i Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalında, %8.28'i Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Anabilim Dalında, %12.57'si Türkçe Öğretmenliği Anabilim Dalında, %11.42'si Matematik Öğretmenliği Anabilim Dalında, % 22.28'i İngilizce Öğretmenliği Anabilim Dalında ve % 5.71'i Fransızca Öğretmenliği Anabilim Dalında öğrenim görmektedir.

Son olarak ölçeğin test-tekrar test çalışmaları İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesinde Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Programına devam eden 45 (28 kadın, 17 erkek) lisans öğrencisi ile yapılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Çalışma kapsamında katılımcılara KİÖ'nün yanı sıra, ölçeğin dış ölçüt geçerliğini test etmek amacıyla Psikolojik İyi Oluş Ölçekleri (PİÖ; Cenkseven, 2004; Ryff, 1989) ve Gelecek Zaman Algısı Ölçeği (GZA; Avcı ve Erden, 2009; Husman ve Shell, 1996) uygulanmıştır.

Kimlik İşlevleri Ölçeği (KİÖ; Serafini ve ark., 2006) 15 maddeden oluşan, kendini değerlendirme türünde, beşli likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin ilk versiyonu 22 maddeden ve beş boyuttan oluşmaktadır (Serafini ve Adams, 2002). Sonraki çalışmalarda ise her biri üç maddeden oluşan beş boyutlu bir yapı önerilmiştir (Serafini ve ark., 2006). Buna göre yapı

boyutunun (e.g., *Kendimi tanıdığımı eminim*) iç tutarlık katsayısı .80, uyum boyutunun (e.g., *Değerlerim ve inançlarım kim olduğumu yansıtır*) iç tutarlık katsayısı .77, amaç boyutunun (e.g., *Kendim için kişisel hedeflerimi belirledim*) iç tutarlık katsayısı .80, gelecek boyutunun (e.g., *Gelecekte kim olacağım ile ilgili net bir fikrim var*) iç tutarlık katsayısı .82 ve bireysel kontrol (e.g., *Nasıl hareket etmem gerektiğine ilişkin kararlarımı kendi bireysel seçimlerime göre veririm*) boyutunun iç tutarlık katsayısı .65 olarak bulunmuştur. Ölçeğin beş alt boyutu, her bir boyuta ait madde puanlarının toplanması ile hesaplanmaktadır. Ölçeğin boyutlarından alınan yüksek puanlar, o boyutun temsil ettiği niteliklerin bireylerde yüksek düzeyde bulunduğunu göstermektedir. Ölçeği geliştiren araştırmacıların izni ile özgün form alanda uzman bir çevirmen tarafından Türkçe'ye çevrilmiş, ardından bir başka çevirmen Türkçe çeviriyi yeniden İngilizce'ye çevirmiştir. Her iki çevirinin tutarlılığının sağlanmasının ardından, Türkçe ve İngilizce formlar Rehberlik ve Psikolojik Danışma alanında doktora derecesine sahip dört uzman tarafından incelenmiştir. Son düzeltmelerin ardından ölçek katılımcılara uygulanmıştır.

Psikolojik İyi Oluş Ölçekleri (PİÖ; Cenkseven, 2004; Ryff, 1989) her biri 14 maddeden oluşan, altı boyutlu, kendini değerlendirme türünde, altılı likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin altı boyutu; özerklik, çevresel hakimiyet, bireysel gelişim, diğerleriyle olumlu ilişkiler, yaşam amacı ve öz kabuldür. Ölçeğin alt boyutlarına ilişkin puanlar, her bir boyuta ait madde puanlarının toplanması ile hesaplanmaktadır. Ölçeğin boyutlarından alınan yüksek puanlar, o boyutun temsil ettiği niteliklerin bireylerde yüksek düzeyde bulunduğunu göstermektedir. Özgün formun iç tutarlık katsayıları Özerklik için .86, Öz Kabul için .93, Diğerleriyle Olumlu İlişkiler için .91, Çevresel Hakimiyet için .90, Bireysel Gelişim için .87 ve Yaşam Amacı için .90 olarak bulunmuştur. Ölçeğin Türkçe adaptasyonu Cenkseven (2004) tarafından yapılmış ve geçerlik ve güvenilirliği kanıtlanmıştır. Ölçeğin Türkçe formunun iç tutarlık katsayıları Özerklik için .78, Öz Kabul için .79, Diğerleriyle Olumlu İlişkiler için .83, Çevresel Hakimiyet için .77, Bireysel Gelişim için .74 ve Yaşam Amacı için .76 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada KİÖ'nün benzer ölçekler geçerliğini test etmek amacıyla Psikolojik İyi Oluş Ölçeklerinden Özerklik, Öz Kabul, Yaşam Amacı ve Bireysel Gelişim ölçekleri kullanılmıştır.

Gelecek Zaman Algısı Ölçeği (GZA; Avcı ve Erden, 2009; Husman ve Shell, 1996) boyutlarından biri olan Bağlılık Ölçeği KİÖ'nün benzer ölçekler geçerliğini test etmek amacıyla kullanılan bir diğer ölçme aracıdır. Gelecek Zaman Algısı Ölçeği 27 maddeden ve dört boyuttan oluşan beşli likert tipi bir ölçektir. Ölçeği oluşturan dört boyut; Genişlik (5 madde), Hız (3 madde), Bağlılık (12 madde) ve Değerdir (7 madde). Her bir boyuttan alınan puanlar, o boyuta ait maddelerin toplanarak madde sayısına bölünmesiyle hesaplanmaktadır, boyutlardan alınan yüksek puanlar o boyutun temsil ettiği özelliklerin bireylerde yüksek düzeyde bulunduğunu göstermektedir. Özgün formun iç tutarlık katsayıları Genişlik için .74, Hız için .72, Bağlılık için .82 ve Değer için .72'dir. Ölçeğin Türkçe adaptasyonu Avcı ve Erden (2009) tarafından yapılmış ve geçerlik ve güvenilirliği kanıtlanmıştır. Türkçe formun iç tutarlık katsayıları Genişlik için .76, Hız için .67, Bağlılık için .82 ve Değer için .66 olarak hesaplanmıştır.

İşlem

Kimlik İşlevleri Ölçeğinin yapı geçerliğini sınamak amacıyla açılımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Ölçeğin benzer ölçekler geçerliği için kuramsal olarak paralellik gösteren ölçeklerle Pearson Korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Madde analizi için madde-toplam korelasyon katsayıları ve alt ve üst %27'likler arasındaki farklar için t-testi değerleri hesaplanmıştır. Ölçeğin güvenilirlik analizleri için iç tutarlık katsayıları ve test-tekrar test değerleri hesaplanmıştır. Son olarak, ölçeğin beş boyutu arasındaki ilişkileri saptamak amacıyla Pearson Korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Verilerin analizinde Lisrel 8.50 ve SPSS 16.00 kullanılmıştır.

Bulgular

Açılımlayıcı Faktör Analizi Sonuçları

Ölçeğin yapı geçerliğini test etmek amacıyla Temel Bileşenler Analizi (direct-oblimin eğik döndürme) yapılmıştır. Analize dahil edilecek faktör sayısını belirlemede temel kriter olarak Eigen değeri 1.00 üzerinde olan faktörler alınmıştır (Büyüköztürk, 2002; Tabachnick ve Fidell, 2001). Analiz için KMO (.80) ve Bartlett küresellik ($\chi^2=1200$; $p<.000$) değerleri hesaplanmış ve faktör analizi için yeterli olduğu bulunmuştur. Analiz sonucunda eigen değeri 1'in üzerinde olan ve .90 ile .65 arasın-

da yük değerleri alan 5 faktörlü bir yapı ortaya çıkmıştır. Ölçek toplam varyansın % 68.8'ini açıklamakta ve birinci faktör (yapı) toplam varyansın %32.5'ini, ikinci faktör (uyum) toplam varyansın %11.9'unu, üçüncü faktör (amaç) toplam varyansın %9.5'ini, dördüncü faktör (gelecek) toplam varyansın %7.7'sini ve son faktör (kontrol) toplam varyansın %7.2'sini açıklamaktadır. Her bir faktörün yük değerleri Tablo 1'de sunulmuştur. Bu haliyle tüm maddeler .65 üzerinde yüklenerek özgün faktör yapılarını muhafaza etmiştir.

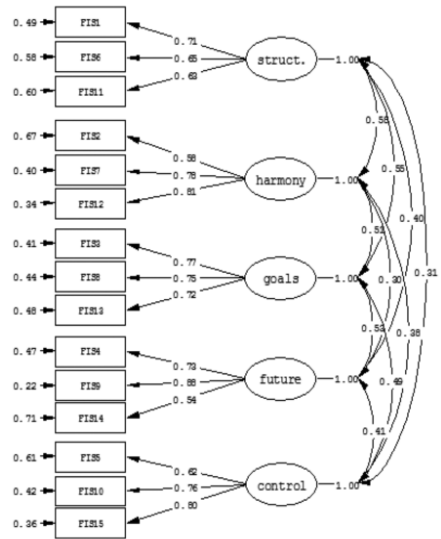
Tablo 1.
KİÖ'nün Ortalama, Standart Sapma ve Faktör Yük Değerleri.

Faktör	\bar{X}	Ss	Faktör Yükleri
Yapı	11.72	2.12	
Madde 1	4	.83	.75
Madde 6	4.03	.86	.80
Madde 11	3.68	.98	.70
Uyum	12.14	2.05	
Madde 2	4.32	.79	.71
Madde 7	3.89	.86	.82
Madde 12	4.00	.82	.86
Amaç	11.83	2.13	
Madde 3	3.93	.87	.66
Madde 8	4.05	.82	.76
Madde 13	3.83	.84	.86
Gelecek	10.20	2.32	
Madde 4	3.03	.90	.90
Madde 9	3.39	.99	.80
Madde 14	3.77	.92	.65
Kontrol	11.80	1.97	
Madde 5	3.91	.77	.71
Madde 10	3.86	.81	.89
Madde 15	4.02	.80	.81

Doğrulayıcı Faktör Analizi Sonuçları

Ölçeğin yapı geçerliğini test etmek için ikinci olarak yapısal eşitlik model programı LISREL 8.50 (Joreskog ve Sorbom, 2001) kullanılarak Doğrulayıcı Faktör Analizi yapılmıştır. Analiz 15 kimlik işlevi maddesi üzerinde maksimum olasılık hesabı yöntemi kullanılarak yapılmıştır (Şekil 1). Modelde çapraz yüklemelere ve ilişkili ölçme hatalarına izin verilmemiştir (Kline, 2005). Tanımlanan modelin uyumunu değerlendirmek için kullanılan temel uyum indeksleri şöyledir: Chi kare değerinin serbestlik derecesine oranının (χ^2/df)

2'nin altında olması (Tabachnick ve Fidell, 2001); Uyum iyiliği indeksinin (GFI), Karşılaştırılabilir uyum indeksinin (CFI) ve Normlaştırılmamış uyum indeksinin (NNFI) .90'ın üzerinde olması (Hu ve Bentler, 1999; Sümer, 2000; Tabachnick ve Fidell, 2001); Yaklaşık hataların ortalama karakökünün (RMSEA) .05'den küçük olması, ancak .06'dan küçük değerlerin de iyi uyumu ifade etmesi (Hu ve Bentler, 1999) ve Standart artıkların ortalama karakökünün (SRMR) .05'den küçük olması (Brown, 2006). DFA sonucunda elde edilen uyum indeksi değerleri [$\chi^2=157.15$, $df=80$, ($\chi^2/df=1.96$), $RMSEA=0.06$, $GFI=0.91$, $CFI=0.93$, $NNFI=0.90$, $SRMR=0.05$.], istatistiksel olarak model-veri uyumunun iyi düzeyde olduğunu ortaya koymuştur.



Şekil 1.
Kimlik İşlevleri Ölçeğinin Standardize Edilmiş Değerlerine İlişkin Yol Analizi.

Benzer Ölçekler Geçerliği

Benzer ölçekler geçerliği için, 350 üniversite öğrencisinden (247 kadın, 103 erkek) oluşan ikinci katılımcı grubuna ($\bar{X}(\text{yaş})=20.87$) KİÖ'nün yanı sıra; PİÖ'nün Özerklik, Yaşam Amacı, Bireysel Gelişim ve Öz Kabul ölçekleri ile GZA'nın Bağlılık ölçekleri uygulanmıştır. Söz konusu ölçeklerin benzer ölçekler geçerliği için kullanılmasına KİÖ'nün alt boyutları ile benzer yapıları temsil etmeleri gerekçesi ile karar verilmiştir. KİÖ'nün ilk boyutu olan Yapı boyutu bireyin kendini tanıması ve anlaması ile ka-

Tablo 2.

Kimlik İşlevleri Ölçeği Boyutları; Psikolojik İyi Oluş Ölçekleri Özkabul, Bireysel Gelişim, Yaşam Amacı, Özerklik Boyutları ve Gelecek Zaman Algısı Ölçeği Bağlılık Boyutu Arasındaki İlişkiler.

Faktör (Ölçekler)	Yapı	Uyum	Amaç	Gelecek	Kontrol
Öz kabul (PİÖ)	.46**				
Bireysel Gel. (PİÖ)		.23**			
Yaşam Amacı (PİÖ)			.32**		
Bağlılık (GZA)				.20**	
Özerklik (PİÖ)					.31**

**p<.01

rakterize olmaktadır ve bu hali ile PİÖ-Öz Kabul boyutuyla ilişkili olacağı düşünülmüştür (Serafini ve Adams, 2002, s. 372). KİÖ'nün Amaç boyutu, yaşamdaki bağlanımlar ve hedefleri içermektedir (Serafini ve Adams, 2002) ve PİÖ-Yaşam Amacı boyutuyla olumlu yönde anlamlı bir ilişki gösterileceği tahmin edilmiştir. KİÖ'nün Bireysel Kontrol boyutu, bireyin yaşamı üzerindeki kontrolünü ve özgür iradeyi ifade etmektedir (Serafini ve Adams, 2002, s. 373) ve PİÖ-Özerklik boyutuyla ilişkili olduğu varsayılmıştır. KİÖ'nün dördüncü boyutu olan Uyum, bireyin değerleri, inançları ve bağlanımları arasındaki tutarlılık ve uyumu ifade

etmektedir, PİÖ-Bireysel Gelişim boyutu bireyin değer ve bağlanımları ile ne derecede başa çıktığını ölçtüğünden her iki ölçeğin olumlu yönde ilişkili olacağı tahmin edilmiştir. Son olarak KİÖ'nün beşinci boyutu olan Gelecek, geleceğe odaklanmayı ve gelecekte kendini gerçekleştirme fırsatlarını fark edebilme becerisini ifade etmektedir (Serafini ve Adams, 2002, s. 374). GZA-Bağlılık ölçeği gelecekle günümüz arasında ilişki kurabilme kapasitesini ifade ettiğinden (Husman ve Shell, 2008) her iki ölçeğin ilişkili olacağı beklenmiştir. Yapılan korelasyon analizleri sonucunda varsayımlara paralel olarak KİÖ-Yapı boyutu ile PİÖ-Öz Kabul bo-

Tablo 3.

Madde Toplam Korelasyonları ile Madde ve Faktörlerin Alt-Üst %27'lik Dilimleri Arasındaki Farka İlişkin t Değerleri.

Faktör	Alt %27		Üst %27		t	Madde-top. r
	\bar{x}	Ss	\bar{x}	Ss		
Yapı	10.15	.73	14.03	.66	30.44**	
KİÖ 1	3.66	.50	4.68	.46	-11.36**	.78*
KİÖ 6	3.43	.72	4.85	.36	13.60**	.78*
KİÖ 11	3.05	.83	4.50	.53	11.34**	.79*
Uyum	9.50	1.64	14.38	.58	-21.70**	
KİÖ 2	3.53	.99	4.83	.37	-9.43**	.75*
KİÖ 7	2.88	.78	4.70	.46	-15.47**	.84*
KİÖ 12	3.08	.76	4.85	.36	-16.17**	.85*
Amaç	9.13	1.53	14.26	.73	-23.37**	
KİÖ 3	2.96	.75	4.81	.39	-16.80**	.84*
KİÖ 8	3.18	.83	4.81	.39	-13.74**	.84*
KİÖ 13	2.98	.70	4.63	.55	-14.33**	.84*
Gelecek	7.33	1.56	12.85	1.11	-22.18**	
KİÖ 4	2.18	.70	4.00	.66	-14.57**	.83*
KİÖ 9	2.30	.78	4.38	.52	-17.06**	.86*
KİÖ 14	2.85	.87	4.46	.53	-12.15**	.75*
Kontrol	9.31	1.91	13.73	.68	-16.79**	
KİÖ 5	3.15	.87	4.48	.53	-10.02**	.78*
KİÖ 10	2.98	.89	4.46	.59	-10.70**	.85*
KİÖ 15	3.18	.91	4.78	.41	-12.37**	.84*

*p<.01, **p<.000

yutu; KİÖ-Uyum boyutu ile PİÖ-Bireysel Gelişim boyutu, KİÖ-Amaç boyutu ile PİÖ-Yaşam Amacı boyutu, KİÖ-Kontrol boyutu ile PİÖ-Özerklik boyutu ve son olarak KİÖ-Gelecek boyutu ile GZA-Bağlılık boyutu arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur (Tablo 2).

Madde Analizi

KİÖ'nün madde analizinde maddelerin ve ayrıca ölçek faktörlerinin üst %27 ile alt %27'lik puanları arasındaki farklılıkları anlamak için ilişkisiz grup t testi yapılmış ve sonuçlar tüm maddeler ve ayrıca faktörler için anlamlı bulunmuştur ($p<.000$). Bunun yanı sıra, her bir faktöre ait maddelerin faktör toplam puanlarıyla ilişkilerini anlamak için madde-toplam korelasyonları hesaplanmış ve madde-toplam korelasyonlarının .75 ile .86 arasında anlamlılık gösterdiği saptanmıştır (Tablo 3).

Güvenirlilik Analizi

Kimlik İşlevleri Ölçeğinin güvenirliliğini test etmek amacıyla Cronbach Alpha İç Tutarlık Katsayıları ve Test-Tekrar Test Katsayıları hesaplanmıştır. KİÖ'nün güvenirlilik analizinde iç tutarlık katsayıları yapı boyutu için .70, uyum boyutu için .76, amaç boyutu için .80, gelecek boyutu için .75 ve kontrol boyutu için .77 olarak hesaplanmıştır. Söz konusu değerler özgün formda elde edilen değerlerle büyük ölçüde paralellik göstermiştir. Ölçeğin test-tekrar test çalışmaları İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesinde Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Programına devam eden 45 lisans öğrencisine ölçeğin iki hafta arayla uygulanması ile gerçekleştirilmiştir. Test-tekrar test korelasyonları yapı boyutu için .67, uyum boyutu için .60, amaç boyutu için .80, gelecek boyutu için .69 ve kontrol boyutu için .71 olarak hesaplanmıştır ($p<.01$).

Ölçek Boyutları Arasındaki İlişkiler

Kimlik işlevleri birbirinden bağımsız değil, birbiriyle ilişkili süreçler olarak tanımlanmaktadır (Serafini ve Adams, 2002) dolayısıyla, özgün forma paralel olarak KİÖ'nün beş boyutunun birbiriyle pozitif yönde anlamlı ilişkiler göstermesi beklenmiştir. KİÖ'nün boyutları arasındaki ilişkilerin test edilmesi için faktörler arasında korelasyon katsayıları hesaplanmıştır (Tablo 4). Özgün ölçekle paralel ola-

rak, KİÖ'nün beş boyutunun birbiriyle pozitif yönde anlamlı ilişkiler gösterdiği bulunmuştur ($p<.01$). Elde edilen korelasyon katsayıları tüm boyutlar arasında orta düzeyde bir ilişki olduğunu göstermiştir.

Tablo 4.
Kimlik İşlevleri Ölçeği Boyutları Arasındaki İlişkiler

Faktör	1	2	3	4	5
Yapı	1				
Uyum	.44**	1			
Amaç	.40**	.41**	1		
Gelecek	.27**	.23**	.44**	1	
Kontrol	.24**	.28**	.40**	.32**	1

** $p<0.01$

Tartışma

Kimlik İşlevleri Ölçeği (Serafini ve ark., 2006) yapı, uyum, amaç, gelecek yönelimi ve bireysel kontrol boyutlarını içeren kimliğin beş ayrı işlevini değerlendirmek amacıyla geliştirilmiş bir ölçme aracıdır. Bu çalışma, özgün formu İngilizce olan ölçeğin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliliğini test etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliğini sınamak için açılımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, üniversite öğrencileri arasında kimlik işlevlerinin beş faktörlü yapısı doğrulanmış ve model-veri uyumunun iyi düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Ölçeğin dış ölüç geçerliği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeklerinin (Cenkseven, 2004; Ryff, 1989) dört boyutu (özerklik, öz kabul, bireysel gelişim ve yaşam amacı) ve Gelecek Zaman Algısı Ölçeğinin (Avcı ve Erden, 2009; Husman ve Shell, 1996) bağlılık boyutu ile incelenmiş ve varsayıldığı üzere söz konusu ölçeklerle KİÖ boyutlarının pozitif yönde ilişkili olduğu saptanmıştır. KİÖ'nün madde analizi tüm maddelerin ait oldukları faktörlerle güçlü ilişkiler gösterdiği ortaya koymuştur. Ayrıca, her bir boyuta ait maddelerin ve ölçek boyutlarının alt ve üst %27'lik dilimleri arasındaki puan farklarının anlamlı olduğu bulunmuş ve bu durum madde ve boyutların ayırt ediciliğine dair güçlü bir kanıt sunmuştur. KİÖ'nün güvenirliliği iç tutarlık katsayıları ve test-tekrar test katsayılarının hesaplanması ile test edilmiş ve elde edilen değerler, ölçeğin güvenirliliğini doğrulayacak kanıtlar sunmuştur. Son olarak, özgün kavramsallaştırmasında kimlik işlevlerinin birbirinden bağımsız değil, birbiriyle ilişkili yapılar

olduğu ortaya koyulduğundan (Serafini ve Adams, 2002), benzer bir ilişkinin Türkçe formda da ortaya çıkıp çıkmadığı incelenmiştir. Yapılan korelasyon analizinde, beklendiği gibi KİÖ'nün beş boyutunun birbiriyle pozitif yönde ilişkili olduğu bulunmuştur. Bu çalışma ile özgün formu Amerikan üniversite öğrencileri üzerinde geliştirilmiş ve İtalyan çalışma grubunda da geçerliği kanıtlanmış olan Kimlik İşlevleri Ölçeğinin (Crocetti, Sica, Schwartz, Serafini ve Meeus, 2010; Serafini ve Adams, 2002; Serafini ve ark., 2006) Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu kanıtlanmıştır.

Kimlik İşlevleri Ölçeği, başarılı bir biçimde bütünlüşmüş bir kimliğin bireyler için psikolojik sonuçlarını araştırmak için tasarlanmıştır ve olgun bir kimlik kazanımının geç ergenlik dönemi süresince ortaya çıkması beklendiğinden ölçeğin özgün formu üniversite öğrencileri üzerinde test edilmiştir (bkz. Serafini ve Adams, 2002). Özgün araştırmaya paralel olarak, Kimlik İşlevleri Ölçeği Türkçe adaptasyonu da üniversite öğrencilerinden oluşan bir çalışma grubuyla gerçekleştirilmiştir. Ancak, orta ergenlik dönemindeki ergenler için de kimlik kazanımı temel bir gelişimsel görevi işaret etmektedir ve bu nedenle KİÖ'nün psikometrik analizinin sonraki araştırmalarda orta ergenlik dönemindeki bireyler için de tekrarlanması uygun olacağı düşünülmektedir. Sonraki araştırmalarda incelenmesi önemli görülen bir diğer tema ise, kimlik işlevleri boyutlarının farklı kimlik statülerinde sınıflandırılan gençler için (başarılı kimlik, moratoryum, ipotekli kimlik ve kimlik karmaşası) hangi biçimlerde ortaya çıktığının ve aktif (başarılı kimlik, moratoryum) ve pasif (ipotekli kimlik, kimlik karmaşası) kimlik statüleri (Adams ve Marshall, 1996) açısından gösterdiği farklılıkların analiz edilmesidir. Ayrıca sonraki çalışmalarla Türkiye bağlamında kimlik işlevleri boyutlarından elde edilen yüksek ve düşük puanlara yol açan psikososyal süreçlerin incelenmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir. Sonuç olarak, bu çalışma KİÖ'nün; başarılı biçimde bütünlüşmüş ve sağlıklı bir kimlik kazanımı sürecinin, geç ergenlik dönemindeki bireyler için ne gibi psikolojik doğurguları olduğunu anlamak için geçerli ve güvenilir bir araştırma aracı olarak kullanılabileceğini göstermiştir.

Functions of Identity Scale: Turkish Validity and Reliability

İlkay DEMİR^a

Istanbul University

Abstract

The aim of the present study was to test the factor structure, convergent validity, and reliability of the Functions of Identity Scale (FIS) on a Turkish college sample. FIS is a 15-item, self-report instrument consisting of five scales. In line with the original version, both the exploratory and confirmatory factor analysis revealed a five-factor structure, each representing distinct functions of identity formation. Convergent validity of the instrument was proved via bivariate correlations with theoretically comparable scales. Finally, internal consistency coefficients, test-retest values, and item-total correlations demonstrated the reliability of FIS for Turkish use. Overall, the findings suggest that the Turkish version of FIS is a useful instrument to assess the diverse functions of identity among Turkish college students.

Key Words

Functions of Identity, Functions of Identity Scale, Identity Formation, Scale Validation.

Erikson (1959) described human psychosocial development in eight stages, each consisting of distinct developmental tasks that are characterized by a conflict. The conflict in every stage solves in either positive or negative outcomes. That is, if the conflict results in positive solution the developmental task is achieved and if it results in negative solution the task remains unachieved. He conceptualized identity development as the principal task of adolescence, which is a normative developmental process integral to understanding who one is and one's place in the world (Erikson, 1950, 1968). According to Erikson (1968, p. 50), ego identity

is the awareness of self-sameness and continuity and it is consistent across time. Adolescents form their unique identities by organizing developmental experiences and incorporating them with their current needs, interests and the demands of the social context. That is, identity is built upon childhood experiences (as reflected in the processes of introjections and identifications), however, during adolescence some of these introjections and identifications remain, while others are revised or entirely cancelled. In accordance with the theory, Erikson (1968) conceptualized the process of identity formation in a bipolar dimension with identity achievement on one end and identity confusion on the opposite end. According to him, an achieved identity is a clear, consistent and well-integrated structure, which includes a sense of personal direction, meaning and purpose in life. On the contrary, identity confusion represents the lack of a clear and stable sense of self-identity, direction and purpose on which to base a future adult identity (Schwartz, 2001).

Marcia developed the identity status model in an attempt to reify and research Erikson's identity conceptualization. On the basis of differences in the process of exploration and commitment, Mar-

- a PhD. İlkay Demir is currently an Assistant Professor at the Department of Educational Sciences, Guidance and Psychological Counseling. Her research interests include adolescent development and well being, with a particular focus on cultural, economic and contextual influences on adolescents' identity constructions and social engagement. *Correspondence:* Assist. Prof. İlkay DEMİR, Istanbul University, Hasan Ali Yücel Faculty of Education, Department of Guidance and Psychological Counseling, Istanbul/Turkey. E-mail: demiri@istanbul.edu.tr, Phone: +90 212 4400000/26068.

cia (1966) described four identity statuses; *Identity Achievement* is characterized by a commitment to certain beliefs, values and goals after a process of self-exploration; *Moratorium* is characterized by an ongoing process of self-exploration, where a commitment to goals and values is yet to be established; *Foreclosure* is characterized by a strong commitment to beliefs, values and goals, which however is not a result of in-depth exploration, rather identity foreclosed individuals conform and adopt the values of adult role models without much self-exploration; *Identity Diffusion* is characterized by neither a commitment to goals and values, nor an active engagement in self-exploration process.

Despite its widespread popularity among identity researchers, status model received much criticism for its limited conceptualization of Erikson's personal identity, its lack of cross-cultural generalizability and its underrepresentation of contextual and social factors in identity development (e.g., Côté & Levine, 1988; van Hoof, 1999). As a result of these criticisms, there were several attempts to broaden or develop the Eriksonian paradigm and several identity models have been introduced. Among these models, Adams and Marshall's (1996) conceptualization of Eriksonian identity formation, undertook identity in terms of its functions and have been influential in adolescent identity literature.

Building on Marcia's conceptualization of ego identity, Adams and Marshall (1996, p. 433) proposed that four identity statuses distinguish adolescents in two axis according to their active or passive engagement in the process of identity construction. According to them, active construction of identity means to use more cognition to understand who one is, which manifests itself in identity achievement and moratorium. On the other hand, passive construction of identity means to use more modeling and identifications to understand who one is, which manifests itself in identity foreclosure and identity diffusion. According to Adams and Marshall (1996), an active identity is a self-constructive and complicated internal system, which has its own psychological functions for the individuals. These functions are (Adams & Marshall, 1996, p. 433; Serafini & Adams, 2002): (i) Providing the structure for understanding who one is: Identity provides an awareness of oneself as an independent and unique individual. A sense of awareness in return, provides the structure for self-certainty, as well as self-esteem for the individual. (ii) Providing meaning and direction through commitments, val-

ues, and goals: Identity provides a basis on which to direct or manage behaviors. (iii) Providing a sense of personal control: Identity provides capacity for self-expression and a sense of free will and autonomy. (iv) Providing consistency, coherence, and harmony between values, beliefs and commitments: Identity provides self-synthesis and integration across time, which results in a sense of peace with one's self. (v) Providing the ability to recognize potential in future possibilities and choices: Identity provides purpose for the future that gives chance to fulfill one's potential.

According to Serafini and Adams (2002, p. 365) these functions of identity can partly be referred to "an optimal sense of identity". Drawing from several studies with adolescents, Adams and Ethier (1999 as cited in Serafini & Adams, 1992, p. 363) further defined the relative meaning of each function of identity for the individuals. Accordingly, the first function of identity (providing structure) manifests itself in higher self-esteem, self-acceptance, positive self/body image; the second function of identity (providing goals) manifests itself in commitment, self-direction and goal-direction; the third function of identity, (providing a sense of control) manifests itself in free will and resistance to pressures of conformity; the fourth function of identity (providing harmony) manifests itself in social and academic adjustment; and the last function of identity (providing future orientation) manifests itself in academic achievement, future career goals/aspirations and future determination.

Drawing from Adams and Marshall's (1996) model, Serafini and Adams (2002) and more lately Serafini, Maitland and Adams (2006) designed an instrument assessing the functions of identity for the individuals. Serafini and Adams (2002, p. 365) states that the need for a measure to assess the functions of identity stems from the failure of several scales to measure the outcomes of identity development. Thus, the scale aims to measure what having a well synthesized or well constructed sense of self provides a person. Functions of Identity Scale operate on the outcomes of identity formation, rather than the development process of identity itself. These outcomes manifest themselves in the forms of identity functions, which provide structure, harmony, future orientation, goal direction and personal control, as described in detail earlier in the article. On the other hand, while identity formation among young people becomes a core issue during middle adolescence, late adolescents also face the challenge of identity development (Erik-

son, 1968). Especially identity formation regarding values, future plans and choices, becomes a major task throughout late adolescence (i.e. emerging adulthood) rather than middle adolescence (Arnett, 2000; Erikson, 1968; Rindfuss, 1991).

Identity formation in adolescence has long been one of the major research themes among Turkish researchers. In Turkey identity research centers around -but not limited to- the diverse conceptualizations of identity; such as identity statuses (e.g., Çakır & Aydın, 2005; Dereboy, Dereboy, Sevinçok, & Kaynak, 1999; Eryüksel, 1987), identity styles (e.g., Çelen & Kuşdil, 2009; Derelioğlu & Demir, 2007) and identity orientations (e.g., Carpenter & Karakitapoğlu-Aygiün, 2005; Coşkun, 2004). While there are several studies evidencing how an achieved identity provides diverse positive outcomes –such as self-efficacy, self-monitoring, coping, well-being- for the individual (e.g., Demir, Dereboy, & Dereboy, 2009; Eryiğit & Kerpelman, 2009; Karakitapoğlu-Aygiün, 2004; Kumru & Thompson, 2003), there exists no instruments in Turkish to directly measure the outcomes (i.e. functions) of identity formation. Given this, the purpose of the present study is to test the psychometric properties of Functions of Identity Scale on Turkish college students and provide a useful device to assess the outcomes of a well-integrated identity in Turkey.

Method

Participants

Participants were 224 undergraduate students (118 female, 106 male) who were randomly selected from various departments of Istanbul University, Faculty of Education during the spring 2010 semester. Participants' age ranged from 18 to 23 ($M=19.98$). The distribution of the participants according to their specialties was as follows: 32.6% Guidance and Psychological Counseling ($n=73$), 16.1% Social Science Education ($n=36$), 18.3% Turkish Education ($n=41$), 14.3% Mathematics Education ($n=32$) and 18.8% English Education ($n=42$).

Instruments

The Functions of Identity Scale (FIS; Serafini et al., 2006) has been used in order to test its validity and reliability within the Turkish context. FIS is a 15-item, self-report, five point likert type instrument that assesses the different functions of identity

namely, structure, harmony, goals, future and control. The earliest version of the scale consisted of five dimensions with 22 items (Serafini & Adams, 2002). Subsequent research in the following years has resulted in five dimensions with a total number of 15 items (Serafini et al., 2006). In this latest version, structure scale consists of three items (e.g., *I am certain that I know myself*), harmony scale consists of three items (e.g., *My values and beliefs reflect who I am*), goals scale consists of three items (e.g., *I have constructed my own personal goals for myself*), future scale consists of three items (e.g., *I am clear about who I will be in the future*) and control scale consists of three items (e.g., *The decisions I make about how to behave and act are based on my personal choices*). Item responses range from 1 (*never describes me*) to 5 (*always describes me*). The instrument is scored by adding up the responses to all the items in each dimension, providing five distinct scores for each individual. Higher scores in each scale indicate higher levels of characteristics represented by the scale. The alpha coefficients of the five scales in FIS are reported as .80 for structure, .77 for harmony, .80 for goals, .82 for future and .65 for personal control. Upon the permission of the author, the original scale has been translated to Turkish by a professional translator and back translated to English by another professional translator. Both the Turkish and the English translations have been reviewed by four scholars holding PhDs at Guidance and Psychological Counseling. After the final revisions, the scale has been administered to the participants.

Psychological Well-Being Scales (PWS; Ryff, 1989) have been used to assess the convergent validity of functions of identity scale. PWS is a 84 item six point likert type instrument including six scales each consisting of 14 items namely, Autonomy, Environmental Mastery, Purpose in Life, Self-Acceptance, Positive Relations with Others and Growth. Scores for each scale is calculated by summing the item points and higher scores in each scale indicate higher levels of characteristics represented by the scale. The alpha coefficients of the six scales in the original PWS are reported as .93 for Self-Acceptance, .91 for Positive Relations with Others, .86 for Autonomy, .90 for Environmental Mastery, .90 for Purpose in Life and .87 for Personal Growth. Turkish adaptation of the scale was done by Cenksseven (2004) and proved to be valid for Turkish use. Cronbach's alphas of the Turkish version of the scales were reported as .79 for Self-Acceptance, .83 for Positive Relations with Others, .78 for Autonomy, .77 for Environmental Mastery, .76 for Purpose

in Life and .74 for Personal Growth. Autonomy, Self-Acceptance, Purpose in Life and Growth, four of the subscales of PWB, have been used for convergent validity of FIS.

Connectedness, one of the subscales of *Future Time Perspective Scale* (FTP; Husman & Shell, 1996), has also been used to assess the convergent validity of functions of identity scale. Future Time Perspective scale is a 27 item, five-point likert type instrument including four subscales namely, Extension (5 items), Speed (3 items), Connectedness (12 items), and Value (7 items). Scores for each scale are calculated by dividing the sum of items by the number of items and higher scores in each scale indicate higher levels of characteristics represented by the scale. The cronbach's alphas of the original subscales were .82 for Connectedness, .72 for Value, .72 for Speed and .74 for Extension. Turkish adaptation of the scale was done by Avcı and Erden (2009) and proved to be valid for Turkish use. Cronbach's alphas of the Turkish version of the subscales were .82 for Connectedness, .66 for Value, .67 for Speed and .76 for Extension.

Analysis

To test the structure validity of the Turkish translation of FIS, explanatory and confirmatory factor analysis were performed. For convergent validity, bivariate correlations with theoretically comparable scales were performed. For item analysis; t-tests to analyze the difference between the upper and lower 27% scores of items and item-total correlations were calculated. To test the reliability of the instrument; internal consistency coefficients and test-retest values were calculated. Finally, to demonstrate the relationships among FIS dimensions bivariate correlations were performed. Lisrel 8.50 and SPSS 16.00 were used for the analysis of the data in this study.

Results

Exploratory Factor Analysis

In order to test the structure validity of the instrument, a principal component analysis with oblique rotation (direct oblimin) has been applied. Extracting factors with Eigen values over 1.00, was the primary criterion to decide the number of factors retained for rotation (Büyüköztürk, 2002; Tabachnick & Fidell, 2001). Accordingly, five factors with eigen values higher than 1.00 retained for the analysis. KMO (.80) and Bartlett Sphericity

($\chi^2=1200$; $p < .000$) values have found to be adequate for satisfactory factor analysis. Results of the principal component analysis yielded five factors loading between .90 and .65 and explaining 68.8% of the total variance. The first factor (3-item structure scale) explains 32.5% of the total variance. The second factor (3-item harmony scale) explains 11.9% of the total variance. The third factor (3-item goals scale) explains 9.5% of the total variance. The fourth factor (3-item future scale) explains 7.7% of the total variance. The fifth factor (3-item control scale) explains 7.2% of the total variance. The factor loadings for each scale are presented in Table 1. In the present form, all items retained their original factor loadings, loading higher than .65.

Table 1.
Means, Standard Deviations and Factor Loadings of FIS.

	M	Sd	Factor Loadings
Structure	11.72	2.12	
Item no1	4.00	.83	.75
Item no 6	4.03	.86	.80
Item no11	3.68	.98	.70
Harmony	12.14	2.05	
Item no 2	4.32	.79	.71
Item no 7	3.89	.86	.82
Item no 12	4.00	.82	.86
Goals	11.83	2.13	
Item no 3	3.93	.87	.66
Item no 8	4.05	.82	.76
Item no 13	3.83	.84	.86
Future	10.20	2.32	
Item no 4	3.03	.90	.90
Item no 9	3.39	.99	.80
Item no 14	3.77	.92	.65
Control	11.80	1.97	
Item no 5	3.91	.77	.71
Item no 10	3.86	.81	.89
Item no 15	4.02	.80	.81

Confirmatory Factor Analysis

The model fit was evaluated via Confirmatory Factor Analysis using the structural equation modeling program LISREL 8.50 (Joreskog & Sorbom, 2001). The analysis were performed on the 15 identity functions items and the maximum likelihood method of estimation was used. No cross-loadings and correlated measurement errors were allowed in the model (Kline, 2005). To evaluate the fit of the

defined model, the primary fit indices were determined as follows: The ratio of the chi-square statistic to the degrees of freedom (χ^2/df) should be less than 2 (Tabachnick & Fidell, 2001); the Goodness of Fit Index (GFI), the Comparative Fit Index (CFI), and the Non-Normed Fit Index (NNFI) should exceed .90 (Hu & Bentler, 1999; Sümer, 2000; Tabachnick & Fidell, 2001); the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) should be less than .05, with values less than .06 representing good fit (Hu & Bentler, 1999); and the Standardized Root Mean Squared Residual (SRMR) should not exceed .05 (Brown, 2006). Resulting fit indices clearly revealed that the five-factor model of identity functions provided a good fit to the data [$\chi^2=157.15$, $df=80$, ($\chi^2/df =1,96$), $RMSEA=0.06$, $GFI=0.91$, $CFI=0.93$, $NNFI=0.90$, $SRMR=0.05$.].

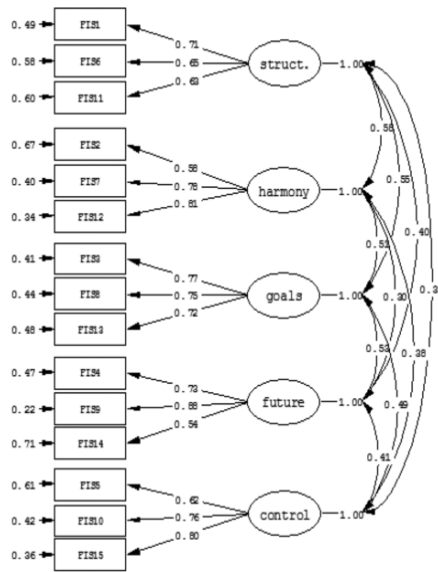


Figure 1. Standardized Solution of the Five-Factor Model of the Functions of Identity.

Convergent Validity

In order to test the convergent validity of the instrument, FIS, PWB-Autonomy, PWB-Self-Acceptance, PWB-Purpose in Life, PWB-Growth and FTP-Connectedness scales were administered to a second group of university students. Participants were 350 undergraduate students (247 female, 103 male) enrolled in Istanbul University, Faculty of Education during the spring 2010 semester. Participants' age ranged from 18 to 25 ($M=20.87$). The distribution of the participants according to their specialties was as follows: 39.71% Guidance and Psychological Counseling ($n=139$), 8.28% Social Science Education ($n=29$), 12.57% Turkish Education ($n=44$), 11.42% Mathematics Education ($n=40$) and 22.28% English Education ($n=78$). 5.71% French Education ($n=20$). The decision for using these scales for convergent validity was based on the underlying characteristics represented by each scale. The first function of identity, namely structure, focuses on self-understanding therefore, it is expected that a measure of self-acceptance would correlate with this function (Serafini & Adams, 2002, p. 372). Thus, it is anticipated that PWB-self-acceptance scale should correlate positively with FIS-Structure. The second function of identity, namely goals, centers on commitments and goals (Serafini & Adams, 2002) thus, PWB-purpose in life scale should positively correlate with this function. The third function of identity, namely control, is to provide a sense of personal control and free will (Serafini & Adams, 2002, p. 373) therefore, it is likely to correlate with PWB-autonomy scale. The fourth function of identity, namely Harmony, represents consistency, coherence and harmony between values, beliefs and commitments. As the PWB-growth scale represents how well the individual deals with his/her commitments and values, these two scales were hypothesized to be correlated. Fifth function of identity is future, meaning a focus on the future and one's ability to realize future chances of fulfilling one's potentials (Serafini & Adams, 2002, p. 374). The connectedness scale

Table 2. Correlations Among FIS Scales, PWB-Dimensions and FTP-Connectedness

	Structure	Harmony	Goals	Future	Control
Self-acceptance (PWB)	.46**				
Growth (PWB)		.23**			
Purpose in Life (PWB)			.32**		
Connectedness (FTP)				.20**	
Autonomy (PWB)					.31**

** $p < .01$

of FTP is intended to measure the ability to make connections between present activities and future goals (Husman & Shell, 2008) thus; these two scales were also hypothesized to be associated.

In line with the hypotheses, FIS-structure was positively correlated to PWB-self acceptance; FIS-Harmony was positively correlated to PWB-Growth; FIS-Goals was positively correlated to PWB-Purpose in Life; FIS-Control was positively correlated to PWB-Autonomy and FIS-Future was positively correlated to FTP-Connectedness (Table 2).

Item Analysis

The items of FIS were analyzed via computing item-total correlations for each scale and t-test values were computed to compare both the item and scale scores of upper and lower 27%. All item-total correlation coefficients fell within the range of .75-.86. Likewise, all t-values for the difference between

the scores of upper and lower 27% of items and scales found to be significant (Table 3).

Reliability Analysis

Cronbach Alpha Coefficients and test-retest coefficients were computed for reliability studies. Cronbach Alpha Coefficients were calculated as .70 for structure scale, .76 for harmony scale, .80 for goals scale, .75 for future scale and .77 for control scale, which were quite parallel to the original alphas. Test re-test study was conducted with a sample of 45 undergraduate students from the department of Guidance and Psychological Counseling. The questionnaire has been administered to the research group two times in two weeks period. Test re-test coefficients were found to be .67 for structure scale, .60 for harmony scale, .80 for goal scale, .69 for future scale and .71 for control scales (all p 's < .01).

Table 3.
Item-total Correlations and Difference between Item and Scale Scores of Upper and Lower 27%

	Lower 27%		Upper 27%		t	Item-total r
	M	Sd	M	Sd		
Structure	10.15	.73	14.03	.66	30.44**	
FIS1	3.66	.50	4.68	.46	-11.36**	.78*
FIS6	3.43	.72	4.85	.36	13.60**	.78*
FIS11	3.05	.83	4.50	.53	11.34**	.79*
Harmony	9.50	1.64	14.38	.58	-21.70**	
FIS2	3.53	.99	4.83	.37	-9.43**	.75*
FIS7	2.88	.78	4.70	.46	-15.47**	.84*
FIS12	3.08	.76	4.85	.36	-16.17**	.85*
Goals	9.13	1.53	14.26	.73	-23.37**	
FIS3	2.96	.75	4.81	.39	-16.80**	.84*
FIS8	3.18	.83	4.81	.39	-13.74**	.84*
FIS13	2.98	.70	4.63	.55	-14.33**	.84*
Future	7.33	1.56	12.85	1.11	-22.18**	
FIS4	2.18	.70	4.00	.66	-14.57**	.83*
FIS9	2.30	.78	4.38	.52	-17.06**	.86*
FIS14	2.85	.87	4.46	.53	-12.15**	.75*
Control	9.31	1.91	13.73	.68	-16.79**	
FIS5	3.15	.87	4.48	.53	-10.02**	.78*
FIS10	2.98	.89	4.46	.59	-10.70**	.85*
FIS15	3.18	.91	4.78	.41	-12.37**	.84*

* p <.01, ** p <.000

Correlations among Identity Functions

Associations among five scales of FIS were analyzed via computing bivariate correlations. As shown in Table 4, results of the Correlation Analysis, yielded positive relationships between five functions of identity ($p < .01$) and the associations were moderate in magnitude.

Table 4.
Correlations among Functions of Identity Scales

	1	2	3	4	5
Structure	1				
Harmony	.44**	1			
Goals	.40**	.41**	1		
Future	.27**	.23**	.44**	1	
Control	.24**	.28**	.40**	.32**	1

** $p < .01$

Discussion

Functions of identity scale (Serafini et al., 2006) is an instrument designed to assess five functions of identity, namely structure, harmony, goals, future and personal control. The original scale was developed in English and the present study was conducted to test the validity and reliability of the Turkish translation of FIS. For this purpose, exploratory and confirmatory factor analysis were conducted. The results of the factor analysis verified the five factor structure of identity functions among Turkish college students, with the model having a good fit to the data. Convergent validity between FIS scales, FTP-Connectedness and four of the PWB dimensions (namely, autonomy, self-acceptance, personal growth and purpose in life) was also confirmed as previously hypothesized. Item analysis of FIS revealed that all items were strongly associated with FIS scales and the difference between upper 27% and lower 27% item scores was found to be significant. Finally FIS was proven to be a reliable instrument, which was demonstrated by cronbach's alpha and test re-test coefficients. The five functions of identity was theorized as related, rather than mutually exclusive processes (Serafini & Adams, 2002) therefore, the five scales were hypothesized to be positively associated. In line with the expectations, the five scales of FIS were found to be positively associated in the present study. These findings replicate the validity of 15 item-five factor model of Functions of Identity Scale in Turkish college students, as demonstrated in US and Ital-

ian samples (Crocetti, Sica, Schwartz, Serafini, & Meeus, 2010; Serafini & Adams, 2002; Serafini et al., 2006).

On the other hand, Functions of Identity Scale have originally been designed to assess the functions of a well-integrated identity for the individuals and since the formation of a mature identity is expected to take place throughout late adolescence, it was originally tested on college student samples (see Serafini & Adams, 2002). Parallel with the original research, the Turkish validation of FIS was also tested on Turkish college students; however the psychometric properties of FIS should further be tested among middle adolescent samples, who also face the task of forming a well-integrated identity. Another recommendation that should be addressed for further research is, to test whether different functions of identity have diverse outlooks for different ego identity status categories (namely moratorium, achievement, diffusion and foreclosure) and whether the scores on each identity function differentiate between active and passive identity statuses (see Adams & Marshall, 1996). Finally, further research should address the contextual and psychological processes leading to high and low functioning identity constructs within the Turkish context.

Overall, the results of this study suggest that the Turkish version of the FIS is a useful tool to assess the diverse psychological outcomes of the process of forming a healthy identity. Furthermore, results of the present study provide further evidence that the five-factor structure of Functions of Identity Scale is generalizable across nations.

References/Kaynakça

- Adams, G. R., & Marshall, S. K. (1996). A developmental social psychology of identity: Understanding the person-in-context. *Journal of Adolescence*, 19, 429-442.
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*, 55, 469-480.
- Avcı, S. ve Erden, M. (2009). Gelecek zaman algısı ölçeği Türkçe formunun geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3, 1-12.
- Büyükoztürk, Ş. (2002). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: PegemA.
- Brown, T. A. (2006). *Confirmatory factor analysis for applied research*. NY & London: The Guilford Press.
- Carpenter, S., & Karakitapoğlu-Aygün, Z. (2005). Importance and descriptiveness of self-aspects: A cross-cultural comparison. *Cross-Cultural Research*, 39, 293-321.
- Cenkseven, F. (2004). *Üniversite öğrencilerinde öznel ve psikolojik iyi olmanın yordayıcılarının incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi, Adana.

- Coşkun, H. (2004). Kimlik ölçeğinin bir Türk örnekleminde geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Yazıları*, 7, 49-60.
- Côté, J. E., & Levine, C. (1988). A critical examination of the ego identity status paradigm. *Developmental Review*, 8, 147-184.
- Crocetti, E., Sica, L. S., Schwartz, S., Serafini, T., & Meeus, W. (2010). The Functions of Identity Scale: Validation in Italian late adolescents and emerging adults. *Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 17, 55-71.
- Çakır, S. G., & Aydın, G. (2005). Parental attitudes and ego identity status of Turkish adolescents. *Adolescence*, 40, 847-859.
- Çelen, H. N., & Kuşdil, E. (2009). Parental control mechanisms and their reflection on identity styles of Turkish adolescents. *Paideia*, 19, 7-16.
- Demir, H. K., Dereboy F. ve Dereboy, Ç. (2009). Gençlerde kimlik bocalaması ve psikopatoloji, *Türk Psikiyatri Dergisi*, 20, 227-235.
- Dereboy İ. F., Dereboy, Ç., Sevinçok, L. ve Kaynak, H. (1999). Gençlerde kimlik gelişimi sürecini değerlendirmekte kullanılan iki ölçeğin psikometrik özellikleri: Karşılaştırmalı bir çalışma. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 10, 92-101.
- Derelioglu, Y. ve Demir, İ. (2007, Eylül). *Kimlik stili envanteri (Gözden Geçirilmiş Formu) Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması*. VI. Türk-Alman Psikiyatri Kongresinde sunulan poster bildirisi, İstanbul.
- Erikson, E. H. (1950). *Childhood and society*. New York: Norton.
- Erikson, E. H. (1959). *Identity and the life cycle*. New York : International Universities Press.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and crisis*. New York: Norton.
- Eryiğit, S., & Kerpelman, J. (2009). Using the Identity Processing Style Q-Sort to examine identity styles of Turkish young adults. *Journal of Adolescence*, 32, 1137-1158.
- Eryüksel, G. (1987). *Ergenlerin kimlik statülerinin incelenmesine yönelik kesitsel bir çalışma*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1-55.
- Husman, J. E., & Shell, D. F. (1996, August). *Beliefs and perceptions about the future: A conceptualization and measurement of future time perspective*. Paper presented at the XXVI International Congress of Psychology, Montreal, Canada.
- Husman, J. E., & Shell, D. F. (2008). Beliefs and perceptions about the future: A measurement of future time perspective. *Learning and Individual Differences*, 18, 166-175.
- Joreskog, K., & Sorbom, D. (2001). *LISREL 8: User's reference guide*. Lincolnwood: Scientific Software International Inc.
- Karakitapoğlu-Aygün, Z. (2004). Self, identity, and emotional well-being among Turkish university students. *Journal of Psychology*, 138, 457-478.
- Kline, T. J. B. (2005). *Psychological testing: A practical approach to design and evaluation*, Thousand Oaks CA: Sage.
- Kroger, J. (1993). *Discussions on ego identity*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Kumru, A., & Thompson, R. (2003). Ego identity status and self-monitoring behavior in adolescents. *Journal of Adolescent Research*, 18, 481-495.
- Marcia, J. E. (1966). Development and validation of ego-identity status. *Journal of Personality and Social Psychology*, 3, 551-558.
- Rindfuss, R. R. (1991). The young adult years: Diversity, structural change and fertility. *Demography*, 28, 493-512.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness Is Everything or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57, 1069-1081.
- Schwartz, S. J. (2001). The evolution of Eriksonian and neo-Eriksonian identity theory and research: A review and integration. *Identity*, 1, 7-58.
- Serafini, T. E., & Adams, G. R. (2002). Functions of identity. *Identity*, 2, 361-389.
- Serafini, T. E., Maitland, S. B., & Adams, G. R. (2006, March). *The functions of identity scale: Revisions, validation and model testing*. Poster session presented at the Biennial Meeting of the Society for Research on Adolescence, San Francisco, California.
- Sümer, N. (2000). Yapısal eşitlik modelleri: Temel kavramlar ve örnek uygulamalar. *Türk Psikoloji Yazıları*, 3, 49-74.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2001). *Using multivariate statistics* (4th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- van Hoof, A. (1999). The identity status field re-reviewed: An update of unresolved and neglected issues with a view on some alternative approaches. *Developmental Review*, 19, 497-556.